

Beneden-Echelle

1. Volg de Rue de France naar rechts, sla de hoek van de vakantiewoning om en loop de Rue Godefroid af tot aan de rand van het dorp, bij het processiekruis. Volg de asfaltweg verder buiten het dorp tot op de vijfsprong net voorbij de twee stacaravans. Sla het tweede pad schuinlinks in. Dat leidt door veld en wei naar het mastbos in de verte. Vergeet niet, vooraleer je het bos intrekt, het weidse panorama aan je rechterkant te bewonderen.
2. Het pad loopt nu tussen twee stacaravans door, en dan eerst door een gemengd loofbos en daarna door een sparrenbos. Na een tiental meter in het sparrenbos neem je de afslag naar links (opletten, je bent er zo voorbij!). Nu daal je zachtjes door een gemengd loofbos. Wat verder sluit een pad aan van links, van de Boven-Echelle, maar je loopt rechtdoor. Nu wordt de afdaling geleidelijk steiler. Je loopt door een open loofbos met veelarmige, laagvertakte haagbeuken. Tussenin ook eiken.
3. Aan je linkerkant glooit het bos naar beneden. Het pad wordt nog steiler en is nog moeilijk te onderscheiden. Witte markeringen op de bomen helpen. Maar hoe je ook loopt - bij een moeilijk zichtbare afslag linksaf, of rechtdoor tot je op een duidelijker pad komt, afgeboord met eiken (links nemen) - je kan niet anders dan uitkomen beneden in het dal bij de Houille. Daar hangt een bordje met de letters STB (Service Touristique de Beauraing). Je duikt steil naar beneden, steekt het heel smalle beekje over en klimt een tiental meter naar boven. Zo kom je op een open plek langs de grote baan Felenne - Bourseigne-Neuve (Route des Ardennes), vlak voor de bocht.
4. Rechts van je vertrekt een breed pad naar het wad door de Houille, zo'n vijftig meter verder. Op het eerste deel ervan kun je je benen breken op de ruwe stenen van het oude plaveisel. Dan splitst het zich in twee. Het rechtse graspad eindigt bij de rand van het water, tussen essen en een eik, en duikt aan de overkant weer op, Frankrijk in. Wat een schilderachtige plek om even uit te rusten!

Vlakbij het water, of met je voeten in het water. Een lage afdamming maakt een miniwaterval en massa's stenen zorgen voor veel gekabbel van water dat langs beide oevers zijn weg zoekt. Als je goeie ogen hebt, lees je op een bord tegen een boom op de andere oever, in rode letters op wit: PROPRIETE PRIVEE/PECHE RESERVEE. En tegen een andere boom, in zwarte letters op wit (maar dan moet je heel goeie

ogen hebben): TERRITOIRE FRANCAIS/ZONE DE PECHE INTERDITE SUR 3 KM/SOUS CONTROLE DES AGENTS FEDERAUX. Hoe zou je het nog wagen een forelletje te stropen! Voorbij de eik rechts, langs de oever, loop je als het ware door een kerkbeuk van roerloze sparren waarvan alleen de hoge toppen en de takken boven het water nog groen vertonen.

5. Terug naar de grote weg nu, en daar ga je naar links. Een lange klim (links houden, opgepast voor auto's!) tussen de bossen, terug naar Felenne. Na een kilometer en een half kom je bij het pompstation. Je hoort het draaien onder zijn aarden terp. Erbovenop vier verluchtingspijpen en een lelijke betonnen elektriciteitspaal.
6. Nu kan je kiezen. Volg je de kortste weg, dan neem je het pad schuinlinks voor het pompstation, dat uitkomt boven bij de St.-Jozefskapel. Verkies je de langste weg, volg dan verder de grote weg. Straks maakt hij een scherpe bocht naar links en komt uit bij het speeltuintje achter het oorlogsmonument.
  7. Indien je de langste weg neemt, passeer je achter de bocht de eerste huizen van Felenne. De naam van het eerste is heel toepasselijk, HORIZON, want van hieruit heb je een prachtig vergezicht (tussen de huizen door uiteraard) op de vallei van de Houille. Bij het laatste komt rechts het STB-pad uit dat naar Les Cuvelles leidt.
  8. Nu kom je aan de rand van het dorp. Eerst passeer je de speeltuin, afgeboord met wilde kastanje, linde en es, en dan kom je bij het eenvoudige oorlogsmonument voor de gesneuvelden van Wereldoorlog I en II. Erop staan de namen van elf militaire gevallen en één burgerslachtoffer. Het is opvallend hoeveel namen bestaan uit twee voornamen. B.v. Fernand Wolf en Henri Lambert, naar wie ook twee straten van Felenne genoemd zijn. Aan de overkant van de weg naar Winenne en Beauraing ligt misschien wel het meest pittoreske huisje van het dorp. Het heeft in zijn witgeschilderde voorgevel, bedekt met druivelaars, maar één venster boven en één beneden.
  9. Aan je rechterkant, voorbij de speeltuin, tussen rode beuk en wilde kastanje, staat het Mariakapelletje. Het werd in het Mariajaar 1956 ingewijd door de deken van Beauraing. Het beeld werd gemaakt door iemand van Felenne. Keer nu terug naar de St.-Jozefskapel (1875) en gluur nog even naar binnen naar de drie beelden: St. Jozef met het kind Jezus op zijn arm tussen Maria en Jezus.

10. En tenslotte wandel je de Rue de France af naar de Auberge. Op een paar bakstenen huizen na zijn ze allemaal opgetrokken in ruwe Ardense

natuursteen. Links, in nr. 23 (Le Dragon Jaune), woont blijkbaar een krijgshaftige dorpeling. Zijn specialiteit: gevechtssporten uit China en Tibet. Aan de overkant dan het eerste bakstenen huis (nr. 30). De kleine aanbouw links ervan lijkt uit een sprookjesboek te komen. De gevel volledig begroeid met vuurdoorn. Een mooi tweedelig venster met arduinen stijl en twee bovenlichten van zes kleine ruitjes. En uit het leuke leien dakje piept een heel lief dakkapelletje. Voor het minihuisje staat links een arduinen drinkbak, vol bloemen in de zomer. Op het einde van de straat sta je nog even ingetogen stil voor nr. 54, want daarvoor lag tot in 1995 de laatste voordeurse mesthoop van Felenne. En nr. 52 was een hotelletje in de 'good old days'. En als je vastgesteld hebt dat de naam van de straat aan je linkerkant ook uit twee voornamen bestaat, Rue Gilbert Godefroid, mag je jezelf op een welverdiende verfrissing trakteren.